

LO-LKP Vlaardingen-Westland reageert op 'De afrekening' van Maarten van Buuren

Het boek "De afrekening" van Maarten van Buuren roept veel reacties op. Worden er niet teveel wonden opengereten? Wie zijn wij, mensen van na de oorlog, om over die tijd te oordelen? Wat weten wij van de angst die men toen gevoeld heeft en welke risico's men nam om landgenoten uit de handen van de Duitsers te redden? Is het nodig om het verleden op die manier op te rakelen terwijl je helemaal niet zeker weet of je goed zit met je veronderstellingen? Menigeen stelt zich de vraag waarom de schrijver op deze wijze tewerk gaat en het verzet in een dubieus of zelfs kwaad daglicht zet.

Ongenuanceerd

Een landelijke organisatie die zoveel mogelijk informatie uit de oorlog documenteert, benaderde onze redactie met de volgende opmerkingen: "Vorige week heb ik het boek De afrekening van Maarten van Buuren gekocht en begon met lezen. Ook las ik diverse reacties in de pers. Natuurlijk is de aanleiding afschuwelijk, had nooit mogen gebeuren. Maar de aanval van Van Buuren op het verzet in het algemeen stuit mij tegen de borst, zo ongenueanceerd, wat zijn zijn motieven? Van Buuren verwijst veel naar het boek Naaldwijk 1940-1945, ik heb het meteen op internet gekocht, wat een prachtig boek. Daarin krijg je, net als in de oorlogskronieken van de veeverloskundige uit jullie regio, een heel ander beeld van het verzet in het Westland wat helemaal niet strookt met het beeld wat Van Buuren schetst."

Recht uit het hart

Ook van dichterbij ontving de redactie een brief die recht uit het hart kwam. Vorig jaar hebben de laatst in leven zijnde leden van de verzetsgroep uit het Westland en Vlaardingen op waardige wijze afscheid van elkaar genomen op de boerderij van Doelman langs de Oostgaag, wat wel het 'verzetsnest' werd genoemd. Leen Kuyvenhoven uit De Lier, vertegenwoordiger van LO-LKP Vlaardingen-Westland schreef ons nu naar aanleiding van het boek van Van Buuren: "Toen enkele jaren geleden de verzetsvereniging LO-LKP Vlaardingen-Westland vanwege overlijden van de meeste verzetsstrijders dreigde te verdwijnen, is onder meer ondergetekende gevraagd het archief en het nog aanwezige kasgeld van de vereniging te beheren. Samen met een collega onderhouden ik de contacten met de laatste

De boerderij aan de Oostgaag was het 'verzetsnest' tijdens de oorlogstijd. Vorig jaar namen de laatste leden van LO-LKP Vlaardingen-Westland hier afscheid van elkaar.

verzetsstrijders en zorgen wij er voor dat op 4 mei in enkele plaatsen in het Westland en in Vlaardingen kransen worden gelegd.

Angst

Als oudste zoon van de in het boek genoemde Jaap Kuyvenhoven LJzn heb ik veel met mijn vader over de oorlog kunnen spreken. Voordat ik zelfstandig tuinder werd, werkte ik namelijk in de jaren vijftig met mijn vader samen op zijn tuinbouwbedrijf.

Piet Doelman is, samen met mijn vader en anderen, het verzet begonnen met het verspreiden van illegale kranten. Over de verdere ontwikkeling van het Westlands verzet verwijs ik naar het boek "Gemeente Naaldwijk 1940-1945", gepubliceerd in 1995 en geschreven door C.J.M. Bentvelzen, P.A.Smit en P.A. Vreugdenhil. Maarten van Buuren heeft in zijn boek de lezer totaal niet laten voelen in welke angst men in de oorlog leefde. Het verraad was namelijk overal aanwezig, niemand was te vertrouwen en elk loslippig woord kon de dood betekenen.

Verzetsherinneringen

Vijftig jaar na de bevrijding, in 1995, verscheen de bundel "Verzetsherinneringen in

en om het Westland". Daarin hebben oud-verzetsstrijders hun belevenissen beschreven.

Maarten van Buuren citeert in zijn boek getuigenverklaringen van oud-verzetsstrijders uit bovengenoemde bundel. Hij gebruikt vervolgens deze verklaringen als achtergrond om er zijn gefantaseerde conclusies op los te laten. Zo schrijft hij op pagina 175: "De belangen van zowel het gewapend verzet als van de landwacht waren in hoge mate economische belangen." Dit is klinkklare onzin.

De auteur ziet kennelijk geen verschil tussen sabotage tegen de bezetter wat betreft de voedselvoorziening en zwarte handel. De sabotage was er puur op gericht dat niet al het voedsel naar Duitsland zou verdwijnen. Veel boeren lieten zogenaamd een koe stelen. Deze koe werd geslacht in een tuindersschuur en het vlees werd gebruikt om onder andere de door particulieren opgezette gaarkeuken van voedsel te voorzien. Om alle Joden en onderduikers te kunnen voeden moesten er wel overvallen worden gepleegd. Bij boeren die woekerprijzen vroegen aan de mensen uit de stad, werden voorraden weggehaald, ook als deze boeren geen lid waren van de NSB.

Eerlijk als goud

Een oud-verzetsstrijder schreef ons dat hij tijdens de oorlog bij Jan Doelman op de boerenhoeve "Landlust" in Maasland melkproducten kocht. "Eerlijk als goud zijnde verkocht hij aan veel mensen zuivelproducten tegen de toen geldende winkelprijs. Zelf kreeg ik 8 liter melk per week van 1943 tot april 1945 voor de prijs van 18 cent per liter," aldus de oud-verzetsstrijder. Als u verder bedenkt dat deze Jan Doelman in één van zijn vertrekken inkwartiering had van een Duits officier en ook nog Geallieerde piloten verborg, dan begrijpt u onder welke spanningen daar werd geleefd.

Mijn ouders hebben Joden in huis gehad. Dat viel voor alle partijen niet altijd mee, maar vergeet niet dat deze onderduikers dag in dag uit op hun kamer zaten opgesloten! Bij ontdekking betekende dat de dood voor allen. De rol van de NSB wordt in het boek van Van Buuren niet mooier voorgesteld. Maar hij vergeet te vertellen dat door NSB-ers velen zijn verraden en daardoor de dood zijn ingejaagd. De auteur gebruikt verklaringen van NSB-mensen waarover hij door fantaseert.

Duitsers komen in het boek niet veel voor en zeker niet als de agressors waartegen verzet gepleegd werd. Dat het agressors waren staat uitermate goed beschreven in "Mijn dagboek, Oorlogskroniek van Kees Tetteroo". Dit authentieke dagboek is door zijn dochter Gemma van Winden-Tetteroo in 2007 integraal gepubliceerd.

Spanning

Over de rol van Piet Doelman in de oorlog heb ik de nog levende oud-verzetsstrijders geraadpleegd en ik weet wat mijn vader over hem verteld heeft.

Piet Doelman is jaren achtereen opgejaagd geweest en verstoken van zijn gezin. De beruchte Landwacht zocht hem overal en er stond een prijs op zijn hoofd. De daardoor oplopende spanning bij Piet Doelman werd nog groter doordat familieleden en vrienden na bizarre verhoren om het leven zijn gebracht. Piet Doelman werd geëerd door velen en velen hadden ontzag voor hem. Dat hij na de oorlog voor eigen rechter heeft gehandeld in het geval Francke, daar distantiëren de oud-verzetsstrijders zich van.

Piet Doelman duldde niemand boven zich, laat staan een dictator, jodenvervolger of tirannieke bezetter. Tijdens de oorlogsjaren zijn door zijn onverschrokkenheid en strak leiderschap vele levens gered.

Door het Westlands verzet, bestaande uit mannen en vrouwen die hun levens op het spel hebben gezet, genieten wij nu van de vrijheid.

Dat Maarten van Buuren de LO-LKP een misdaad syndicaat noemt, grenst aan smaad!"